

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Căușeni (jud. I.Sandu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bender (jud. G.Druguş, S.Vrabii, S.Leu)

Dosarul nr. 3ra-186/14

ÎN C H E I E R E

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ

26 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componență:

Președintele completului,
Judecători

Iulia Sîrcu
Ion Corolevschi
Valentina Clevadi

examinînd chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Focșa Anatolie împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 05 noiembrie 2013 și a hotărîrii Judecătoriei Căușeni din 02 august 2013 și încheierii Judecătoriei Căușeni din 02 iulie 2013, adoptate în cauza civilă la cererea lui Focșa Antolie împotriva procurorului raionului Căușeni, Ion Oboroceanu și Procuraturii Generale cu privire la obligarea furnizării informației solicitate,

a c o n s t a t a t :

1. Prin încheierea Judecătoriei Căușeni din 02 iulie 2013 cererea de recuzare înaintată judecătorului Sandu Ion a fost respinsă.
2. Prin hotărîrea Judecătoriei Căușeni din 02 august 2013 a fost respinsă cererea de chemare în judecată a lui Focșa Anatolie împotriva procurorului raionului Căușeni, Ion Oboroceanu și Procuraturii Generale cu privire la obligarea procurorului raionului Căușeni, Ion Oboroceanu și Procuraturii Generale să elibereze informația de interes public privind confirmarea sau infirmarea rezultatului concursului organizat pentru funcția de procuror al raionului Căușeni și că urma a fi desemnat Bișleagă Vitalie, actualul adjunct al raionului Căușeni; explicarea criteriilor în baza cărora a fost desemnat Ion Oboroceanu în funcția de procuror al raionului Căușeni, din moment ce potrivit rezultatelor concursului organizat, câștigător a devenit Bișleagă Vitalie și eliberarea copiilor autentificate a rezultatului concursului cu privire la ocuparea funcției de procuror al raionului Căușeni, cu participarea lui Vitalie Bișleagă și Ion Oboroceanu.

3. Prin decizia Curții de Apel Bender din 05 noiembrie 2013 a fost respins apelul declarat de Focșa Anatolie și menținută hotărîrea Judecătorei Căușeni din 02 august 2013.
4. La 14 decembrie 2013, Focșa Anatolie a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 05 noiembrie 2013, a hotărîrii Judecătorei Căușeni din 02 august 2013 și încheierii Judecătorei Căușeni din 02 iulie 2013, solicitînd casarea acestora cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.
5. În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanțele de fond și de apel au interpretat și aplicat eronat normele de drept material. A mai indicat că, potrivit art. 40 alin. (4) al Legii cu privire la procuratură, procurorii ierarhici inferiori sunt numiți în funcție de Procurorul General, la propunerea Consiliului Superior al Procurorilor, astfel informația solicitată de el o deține și Procuratura Generală. Totodată, potrivit pct. 8 a Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție, este indicat expres că, este susceptibilă de a fi furnizată orice informație oficială aflată în posesia și la dispoziția furnizorului de informații, indiferent de proveniența informației. Este inadmisibil refuzul de a furniza informația pe motiv că aceasta, cu toate că se află în posesia și dispoziția furnizorului, a fost elaborată, emisă, selectată, prelucrată, sistematizată etc., de către alt subiect de drept, iar instanța de apel nu s-a expus acestui fapt, ceea ce contravine art. 6 § 1 CEDO. În opinia recurentului, concluziile primei instanțe, expuse în hotărîre, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar instanța de apel nu s-a expus asupra motivelor de fapt și de drept invocate în cererea de apel.
6. Analizînd modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.
7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural. Consecvent art. 432 prevede exhaustiv temeiurile de declarare a cererii de recurs, iar invocarea altor încălcări ale normelor procedurale, a altor norme de drept material, aprecierea incorectă a circumstanțelor de fapt în susținerea recursului, pornind de la specificul acestei faze a procesului, nu poate avea loc.
8. Potrivit art. 437 alin.(1) lit.f) CPC „*cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate*”. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei

instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel. Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

9. De asemenea, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Pe când, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.
10. Prin urmare, Colegiul reține că argumentele recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.
11. Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).
12. Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Focșa Anatolie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.
13. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Focșa Anatolie împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 05 noiembrie 2013.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ion Corolevschi

Valentina Clevadi